Angående

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab — Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring om arbejdstagerrepræsentation (EFT L 80, s. 29).

Konklusion

1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.

2) Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 14. juni 2007 — Kommissionen mod Sverige

(sag C-333/06)

»Traktatbrud — forordning (EF) nr. 261/2004 — luftfart — boardingafvisning og aflysning eller lange forsinkelser — kompensation og bistand til luftfartspassagerer — fastlæggelse af sanktioner«

Traktatbrudssøgsmål — Domstolens prøvelse af søgsmålsgrundlaget — relevante forhold — forholdene ved udløbet af den i den begrundede udtalelse fastsatte frist (art. 226 EF) (jf. præmis 10)

Angående

Traktatbrud — manglende vedtagelse af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1) — fastlæggelse af sanktioner, der er effektive, står i forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

Konklusion

1) Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91, idet det ikke har fastsat sanktioner for overtrædelser af bestemmelserne i forordningens artikel 14.

2) I øvrigt frifindes Kongeriget Sverige.

3) Kongeriget Sverige betaler sagens omkostninger.